

The New Great Depression, Winners and Losers in a Post-Pandemic World

Review door Sander Nooij – Data analist bij Optiver

Bij de voorbereiding van het zomernummer werd ik geattendeerd op het boek met de titel *The New Great Depression, Winners and Losers in a Post-Pandemic World*. Het was een titel op het juiste moment over het juiste onderwerp.

De auteur, James Rickards, heeft meerdere New York Times bestsellers geschreven, dus dat belooft veel. Op de binnenflap van het boek staat dat hij onder meer *Aftermath*, *The Road to Ruin*, *The New Case for Gold*, *the Death of Money* en *Currency Wars* schreef. Hij heeft senior posities gehad bij onder meer Citibank en LTCM en is adviseur voor de inlichtingendienst en het ministerie van Defensie van de Verenigde Staten. Het boek bestaat uit 6 hoofdstukken met een introductie en een conclusie.

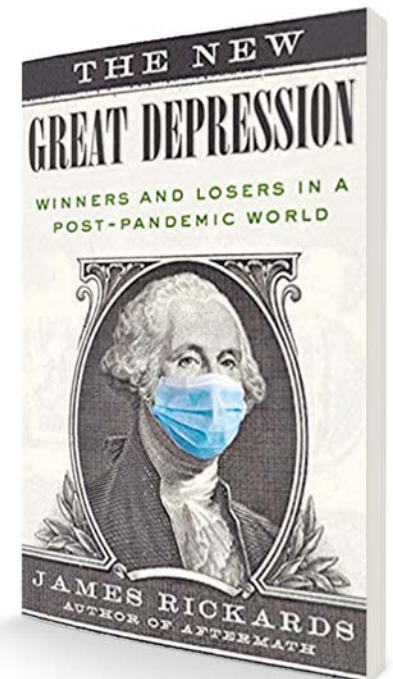
In de introductie geeft Rickards aan dat hij zal schrijven vanuit een economisch perspectief, maar dat een uiteenzetting van de medische aspecten van de coronapandemie daar onlosmakelijk mee verbonden is. Op het moment van schrijven was overigens nog niet bekend dat er vaccins beschikbaar zijn voor het virus. Rickards opent met een beschrijving van het ontstaan van het coronavirus en hoe het zich heeft verspreid over de wereld. Hij staat uitgebreid stil bij de rol die China bij het ontstaan van dit virus zou kunnen hebben gespeeld. Als gevolg van deze pandemie is een van de maatregelen geweest het instellen van lockdowns. Rickards beschrijft de negatieve effecten van deze lockdowns op de economie en komt tot de conclusie dat de voordelen niet opwegen tegen de nadelen. In de volgende hoofdstukken richt hij zich op de economie.

Met de crash van maart 2020 slaat de coronapandemie een gapend gat in de Amerikaanse economie, gevolgd door een golf van faillissementen en ontslagen, ondanks de steunmaatregelen van de Amerikaanse overheid. De impact van deze

faillissementsgolf werd nog versterkt door een sterke daling van de consumentenbestedingen, gedreven door de verschillende lockdowns. Hierdoor zal een herstel zich volgens Rickards niet materialiseren voor 2023. Sommige artikelen spreken zelfs over een impact gedurende een periode van 30 jaar! Welke economische maatregelen zijn er dan genomen om dit herstel te bespoedigen en zullen ze het gewenste effect hebben?

Na de uitbraak van de coronapandemie is er middels monetair beleid een stortvloed aan liquiditeit en garanties verschaft, intellectueel gesteund door de moderne monetaire theorie, waar de auteur duidelijk geen voorstander van is. Het is dan ook geen verrassing dat hij tot de conclusie komt dat dit monetaire beleid geen effect zal hebben op de langere termijn. Als belangrijkste reden voert hij aan dat de circulatiesnelheid van geld tot een historisch dieptepunt is gedaald, waardoor de extra liquiditeiten in het systeem niet zullen bijdragen tot een groei van het bruto nationaal product.

In 2020 heeft het Congres meer uitgaven gepland dan in de afgelopen acht jaar tezamen. Ook dit ruime fiscale beleid zal volgens Rickards niet het gewenste herstel bewerkstelligen. Het idee van Keynes dat een vergroting van de overheidsuitgaven zal leiden tot een herstel van de economie – als gevolg van de "Keynes multiplier" – zal niet werken. De oplopende schuldenlast zal ervoor zorgen dat deze multiplier daalt tot dat er geen relatie meer is tussen de vergroting van schuld en de verbetering van de economie. Rickards concludeert dat al deze

Auteur: James Rickards
Uitgever: Portfolio
ISBN: 978-0593330272

maatregelen zullen leiden tot deflatie op de korte termijn. Dit lijkt in schril contrast te staan tot de in mei dit jaar gepubliceerde inflatiecijfers van Amerika van 4.2%.¹

Naast deze economische crisis, waar we op korte termijn niet van zullen herstellen, is er volgens Rickards ook een maatschappelijke crisis aan het ontstaan. De maatregelen om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan, de ziekte zelf, en de zware zorg voor de zieken hebben hun effect op onze geestelijke gezondheid als geheel. Het politieoptreden tegen George Floyd wordt door Rickards als een keerpunt gezien en is de druppel die de emmer van geweld deed overlopen. Rickards schrijft: "Beschaving is een zeer dun laagje vernis", waarmee hij lijkt te impliceren dat de beschaving op het punt van breken staat. Met dit in het achterhoofd, hoe kunnen we in deze onstuimige tijd het best ons vermogen beheren?

Het komt volgens hem kortgezegd neer op het volgende: gebruik een model dat werkt

(Rickards geeft een beschrijving hiervan) en werk dit model continu bij. Zorg ervoor dat je je ogen en oren openhoudt, anticipeer op de robots en blij flexibel. Uit Rickards' model volgt een portfolio allocatie van 30% in cash, 10% in goud, slechts 10% in aandelen, 20% in niet-commercieel vastgoed, 20% in overheidsobligaties, en 10% in alternatieve investeringen. Om uit de depressie te komen stelt hij voor om de US dollar te devalueren ten opzichte van goud, waarbij tegelijkertijd het begrotingstekort wordt teruggebracht tot onder de 60%. Als de Federal Reserve de US dollar devalueert ten opzichte van goud middels een opkoopprogramma zal niet alleen goud duurder wor-

den maar al het andere ook. Met deze aanpak heeft Roosevelt de deflatie na de depressie van de jaren 30 omgebogen naar inflatie. Dat is dan ook meteen de reden om 10% in goud te beleggen om zo hierop te anticiperen.

Ik sluit af met een overzicht van mijn eigen indruk van het boek. Rickards was in de eerste twee hoofdstukken duidelijk niet op zijn best. Hij gebruikt in die hoofdstukken veel krachttermen alsof hij daarmee zijn gelijk wil halen, wat zijn geloofwaardigheid geen goed doet. Wanneer Rickards de stand van de economie behandelt wordt het duidelijk beter. In deze hoofdstukken komt hij vaak

tot krachtige conclusies hoewel de onderbouwing soms maar mondjesmaat aanwezig is. Het boek geeft een interessante invalshoek op de huidige situatie, maar soms ontbreekt de diepgang die voor echte overtuiging zou kunnen zorgen. Zijn oplossing waarbij de Federal Reserve goud koopt om zo de economie weer aan te jagen lijkt mij in het verlengde te liggen van zijn eerdere boeken, alleen heeft Rickards nu een nieuwe reden gevonden.

Noot

- 1 U.S. Bureau of Labour Statistics, Consumer Price Index Summary, 12 mei 2021. zie <https://www.bls.gov/news.release/cpi.nr0.htm>